

KARTA PROGRAMOWA

Moduł kształcenia	Psychologia kliniczna i społeczno niedostosowania	
Nazwa modułu kształcenia w języku angielskim	Clinical psychology and social maladjustment	
Kierunek studiów	Pedagogika resocjalizacyjna	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Forma kształcenia	Studia niestacjonarne	
Poziom przedmiotu (podstawowy/specjalnościowy/ ogólnouczelniany)	specjalnościowy	
Status przedmiotu (obowiązkowy/do wyboru)	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia	Studia I stopnia;	
Język wykładowy	polski	
Semestr realizacji modułu	IV	
Liczba punktów ECTS	3	
Liczba godzin	Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
	10	0
Jednostka realizująca moduł	Katedra Nauk o Wychowaniu	
Moduły poprzedzające	Psychologia ogólna; ps. wychowania; ps. rozwojowa; komunikacja interpersonalna.	

Syntetyczna charakterystyka modułu

W ramach przedmiotu podejmowane są zagadnienia dotyczące psychologicznych mechanizmów rozwoju dojrzałości psychologicznej - normy; powstawania zaburzeń w przedmiotowym obszarze; podstawowych umiejętności rozpoznawania zaburzeń zachowania i udzielania wsparcia i pomocy psychologicznej w tym zakresie; podstawowych zagadnień stresu psychologicznego i niedostosowania społecznego w tym profilaktyki

Cele modułu

1. Opanowanie przez studentów wybranych pojęć z zakresu psychologii klinicznej i niedostosowania społecznego.
2. Opanowanie wiedzy z zakresu podstawowych zaburzeń psychicznych występujących u dorosłych, u dzieci i młodzieży; z zakresu pomocy psychologicznej i wsparcia psychologicznego.
3. Nabycie podstawowej wiedzy na temat umiejętności przełożenia wiedzy psychologicznej na praktykę pedagogiczną.

Opis efektów kształcenia modułu

Symbol efektu kształcenia dla modułu	Osiągnięte efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla kierunku
	Wiedza:	
W_01	ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorie i metodykę; zna objawy i przyczyny wybranych zaburzeń i zmian chorobowych, a także dysfunkcji społecznych oraz metody ich oceny	K_W13++
	Umiejętności:	

U_01	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03+
Kompetencje społeczne:		
K_01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01+

Treści kształcenia modułu	
Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologia kliniczna jako dyscyplina teoretyczna i stosowana: przedmiot, cel, metoda, aspekt. 2. Patogenetyczne i salutogenetyczne podejście w psychologii klinicznej 3. Definicje zdrowia psychologicznego. 4. Zagadnienie normy i zaburzenia. 5. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych – podstawowe informacje o systemie klasyfikacji ICD-10 i ICD - 11. 6. Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF) 7. Teoria stresu psychologicznego i sposoby radzenia sobie z trudnościami. 8. Problematyka definiowania niedostosowania społecznego - skala TROS-KA 9. Kryteria przystosowania i niedostosowania społecznego 10. Diagnoza psychologiczna dzieci i młodzieży niedostosowanych społecznych. 11. Warunki skutecznej interwencji wobec niedostosowanych społecznie 	

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sęk H. (red) <i>Psychologia kliniczna. T.I</i>, Warszawa PWN 2005. 2. Strelau J., Doliński D., (red) <i>Psychologia akademicka T.III</i>. GWP., Gdańsk 2011 3. Pilecka W. (red) <i>Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Perspektywa kliniczna</i>. Kraków WUJ 2011 4. Namysłowska I., <i>Psychiatria dzieci i młodzieży</i>. Warszawa PZWL 2004 5. Wysocka E. <i>Wybrane problemy diagnozy niedostosowania społecznego – obszary, modele, zasady i sposoby rozpoznawania zjawiska</i>; w: Nowak A (red) <i>Resocjalizacja młodzieży niedostosowanej społecznie wybrane konteksty</i>. Katowice, WUŚ, 2006 6. Sitkiewicz P., <i>Czynniki mające wpływ na skuteczność interwencji wobec osób niedostosowanych społecznie</i>. w: Nowak A (red) <i>Resocjalizacja młodzieży niedostosowanej społecznie wybrane konteksty</i>. Katowice, WUŚ, 2006 7. Cyboran M., <i>Modele przestępczego zachowania nieletnich dziewcząt i chłopców</i>. W: Gulli B, Wysocka-Pleczyk M., <i>Dziecko jako ofiara i sprawca przemocy – przestępczość nieletnich</i>. Kraków UJ, 2009; 8. Różańska-Kowal J., <i>Motywacja zachowań prospołecznych i antyspołecznych nieletnich</i>. Kraków, Impuls2010; 9. Opora R., <i>Resocjalizacja – wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie</i>. Kraków Impuls 2010; 10. Carr A., <i>Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu i ludzkich siłach</i> ZYSK I S-KA WYDAWNICTWO, Poznań 2009 11. ICF <i>Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia</i>; źródło online: http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/42407/9241545429_pol.pdf;jsessionid=
------------------------------	--

	ssionid=4CC6E87EBED6F585EB44DDE71C30A607?sequence=67
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szewczyk L., Skowrońska M., <i>Zaburzenia psychosomatyczne u dzieci i młodzieży. Teoria i praktyka</i>. Warszawa EMU 2003 2. Srebro W., <i>Znaczenie rodziny w procesie emocjonalnego rozwoju dzieci i młodzieży</i>. W: Tarnowskich Studiach Teologicznych, t. XXV/1, s. 101-116; Tarnów Biblos 2006. 3. Kendall C., P., <i>Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji</i>. Gdańsk 2004. 4. Sęk H. (red) <i>Spółeczna psychologia kliniczna</i>. Warszawa PWN 2000 5. Sęk H. (red) <i>Wsparcie społeczne, stres i zdrowie</i>. Warszawa PWN 2004

Metody dydaktyczne

Wykład prowadzony z użyciem środków audiowizualnych. W trakcie zajęć prowadzone są proste eksperymenty psychologiczne ułatwiające zrozumienie podstawowych pojęć psychologicznych.

.....
podpis prowadzącego moduł